

LI HEMLÄN 9x. a

SP/Sv. Sup. samf.
GÅVA 1920 från J. Th. p/te

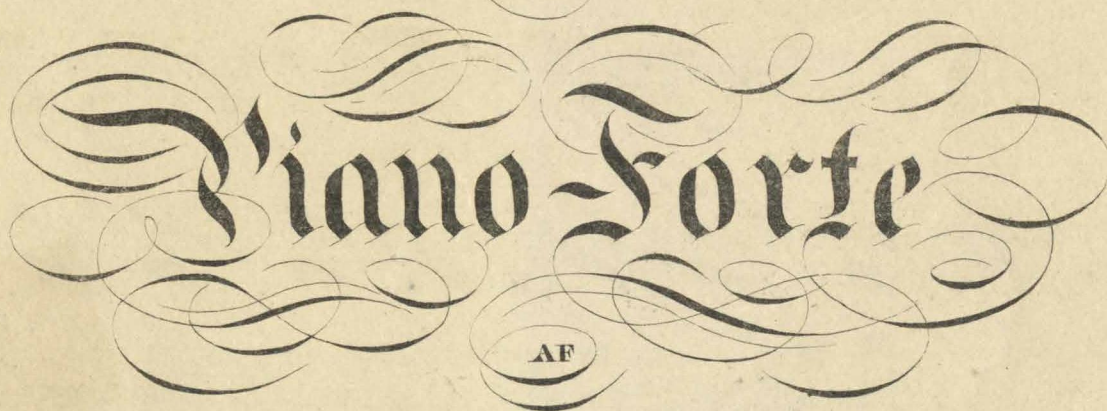
Prof. K. VALETJNS Storbhus

NYA SÅNGER

med

accompagnement

för

CAROLINE RIDDERSTOLPE.

Innehåll:

N° 1. Den fattiga Modren, af Böttiger.

N° 2. Ett barns Åtonbön, af D^e.

N° 3. Om Gud så vill, af D^e.

N° 4. Nichts und Etwas, af Castelli.

N° 5. Hopp och Minne, af Grafström.

N° 6. Schweitzer-Visa, af Böttiger.

398KB^{no}

Stockholm hos A.W. Möller.

Stentryck af J.P. Meijer.

Den fattiga Modren.

Agitato.

Sång.

Det sit ler en Mo der på haf vels strand, när

Piano-Förte.

ff höst li ga stor men står vä gen mot land, Och halt' nak na

dolce.
ten.

dolce.

ten.

ten.

bar net bär på sin arm — det grä ler så bit tert vid

ten.

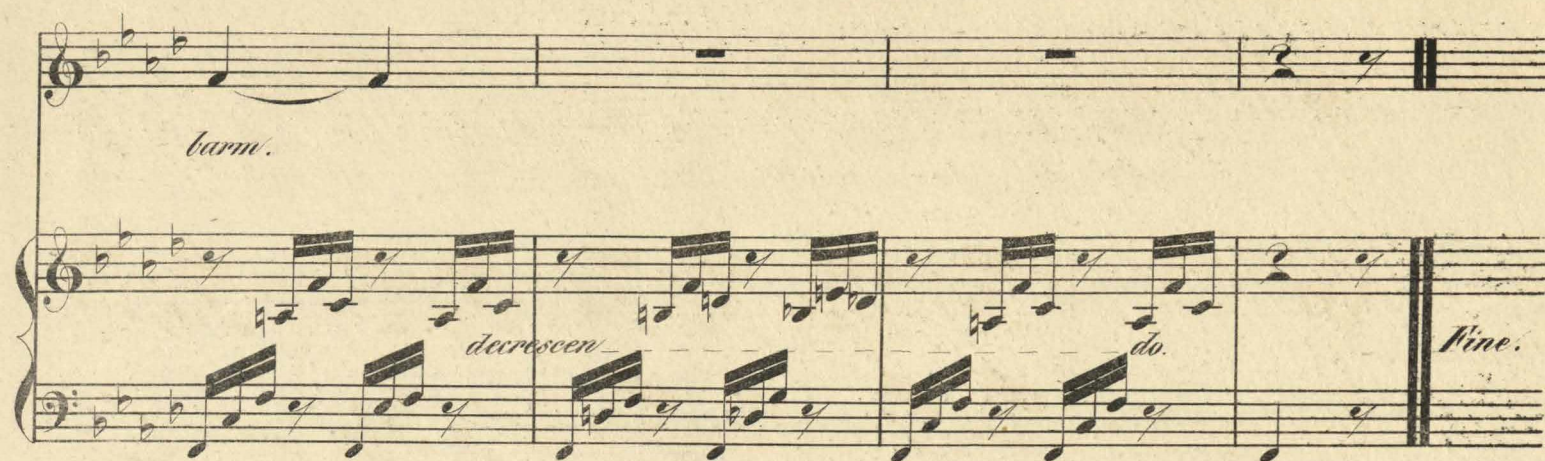
ff

P.

ff

ff

mo — drens barm, det grä ler så bit tert vid mo — drens

2.

Och stormen och vågen de växa' attlmer
 Och barnet qvider, men modren ler:
 "Eritt rasa, du storm med din vilda harm
 Det rasar än värre storm i min barn."

3.

"Min lev öfver mig har förbannelse talt
 Då trogen jag följde den vän som jag valt.
 Förföraren flydde: min lader är död,
 "O, grät ej mitt barn! Gud ser till vår nöd."

4.

Ack, moder! det kyler kring hjertat allt mer,
 Nu stiger en engel från himmelen ner,
 Han kysser mig vänligt: snart kysser han dig.
 Dö, älskade barn! och bed Gud för mig!"

5.

Nu viltt öfver stranden en störtväg stur
 Af moder och barn mer ej finns något spår.
 O, rädda Gud själen, då kroppen dör!
 Så bedje hvaren, som min saga hör.

Sång.

Piano-Forte.

1. Till Gud jag flyr när al-to-nen sig sün-ker, Till
 2. Du Gud mig ser: last mör-ker jor-den höl-jer, Dock

f
 honom som så mycket godt mig skänker, Som fa-ders huld min let-na-de ö-den styr: Till Gud jag
 in-ter ska-padtörden blick sig döt-ter: Likt stjernans ljus som ge-nom natten ler. Du, Gud! mig

flyr, till Gud jag flyr.
 ser, du Gud! mig ser.

3.
 Min mor och far du allas lär beskyddade!
 Vänd sorgen bort från deras lugna bygdade,
 Och stul uti din nåd och ditt försvar
 Min mor och far.

4.
 O, lär mig du allt deras hjertan lugna
 All glädja dem och deras sorger lugna,
 All vandra som jag bör på livets steg
 O, lär du mig!

5.
 Blott du jag är jag rädes inga öden,
 Och nöjd jag går mot lifvet som mot döden.
 All världens fröjd g mycket jag begär
 blott du jag är.

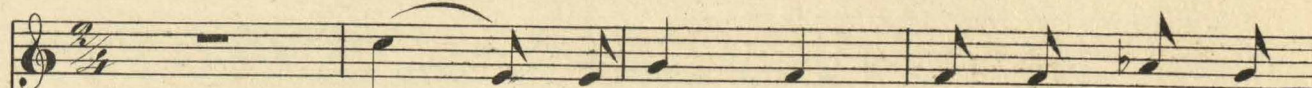
Con grazia!

Om Gud så vill.

Bolliger.

5.

Sång.

1. O! skön är gläd-jen som en dag om
2. O! mörk är smär-tan som en gräll om

Piano-Forte.

vi-ren, När lär-kanslär i blå-a skap/sin drill, Må ger-na gläd-jen
hös-ten, Må dock mitt hjer-la hö-ra hen-ne till! J at-la prof jag

föl-ja mig i spä-ren Om Gud så vill, om Gud så vill.
göm-mer kvar den trö-sten Att Gud så vill, att Gud så vill.

3.

När livets sällhet snar i djupet sänker
Och vännen sluter matta ögat till,
Jag sitter lugnad på hans graf och tänker:
Att Gud så vill.

4.

Må till hans möte engeln snart mig hämta
Min själ skall bli beredd och from och still.
Må altontlockans sista toner klänta
När Gud så vill.

Sing.

Piano-Forte.

1. Wenn ich ein Liedchen mach aus Nichts

so mach ich denn doch immer Etwas;

2. Das Beispiel lehrt der Töge Nichts

der plötzlich kommt von Nichts zu Etwas.

So manch Gedicht enthält ja Nichts,

und schreibt man es aus für Etwas.

Von andern wieder sagt man

Der eine macht aus Etwas Nichts.

Der andern macht aus Nichts schnell Etwas.

Man ärgert oft sich über

Nichts obschon daraus zu lernen Etwas;

Darum gilt Lob und Tadel Nichts,

und alle Tage dacht ich

Nichts wird wieder gut und ohne Etwas.

Gott schuf die ganze Welt aus Nichts,

und Mensch und Thier ist da geset

Etwas.

Etwas.

Fine.

2.

*Bist arm du und besitzest Nichts,
So geht dir keine Seele Etwas.
Im Gegenheit bedarfst du Nichts
So bietet alle Welt dir Etwas.
D'rum hoffe von den Freunden Nichts
Und lege dir bei Seite Etwas;
Ich meine Geld nicht, das ist Nichts
Doch Wissenschaften, die sind Etwas.*

3.

*Wer alles andre hält für Nichts
Die Tugend nur allein für Etwas,
Den kümmert und den schadet Nichts
In seinem Busen flüstert Etwas:
Du thatest hier des Bösen Nichts
Doch thatest du des Guten Etwas,
Und wirst du einstens hier zu Nichts
So hoffe jenseits ist ein Etwas.*

Cantabile.

Hopp och Minne.

Grafström.

Sing.

Ej endast hoppet plog -- kar blommorlörtil vels stig. Skön och i minnets

Piano-Forte.

Loe kar, smy ger en blomma sig ----- smygger en blomma sig.

2.

*Förn vårens dagar svika,
Sända du för din höst.
Hopp som ej hjertat svika,
Minnen som skänka tröst.*

3.

*Blommorna då ej skilda
Skola sin dott och glans
Blanda och bilda bilden
En enda glädjens krans.*

Legerende.

Böttiger.

Sång.

Piano-Forte.

1. Bland sko-gar och sjö-ar och da-lar och
 2. Der u-te i ver-den är bet-ter och

fjäll Der lig-ger vårt gla-da vårt bysk-li-ga fjäll.
 split, Men o-ron ej hit-tar bland klip-por-na hit.

Der skog-hö-ga popp-lar ses lyft-ta sin-stam Och töl-va-de
 Och skul-le han ock-så hit kom-ma en gång Straxt ja-gas han

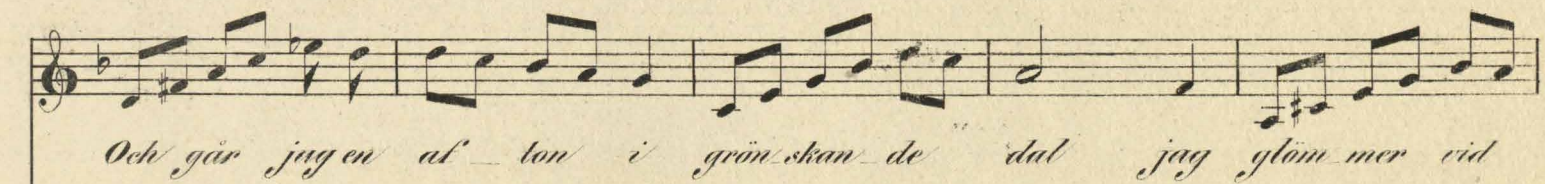
hol-mar ur gön-tit-ta fram. Ty går jag en mor-gon på
 bort u-tat här-tek och sång.

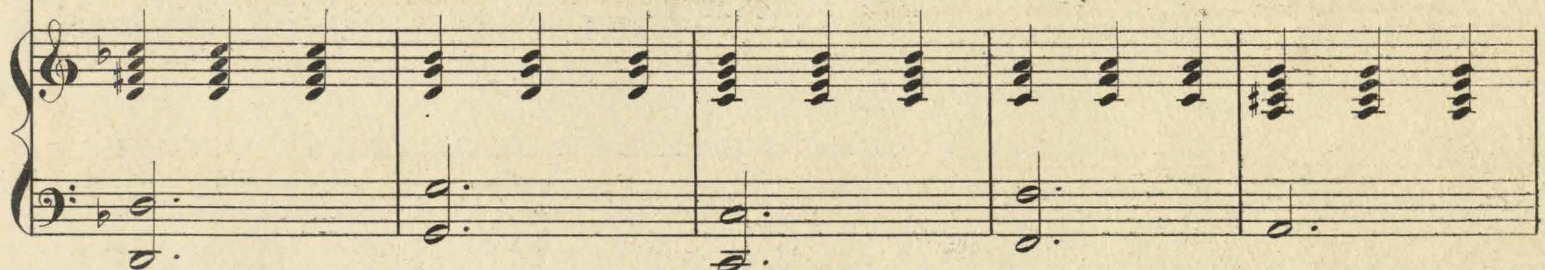
blå nan de berg straxt lär he-la ver den en gla-da-re lät-ting.

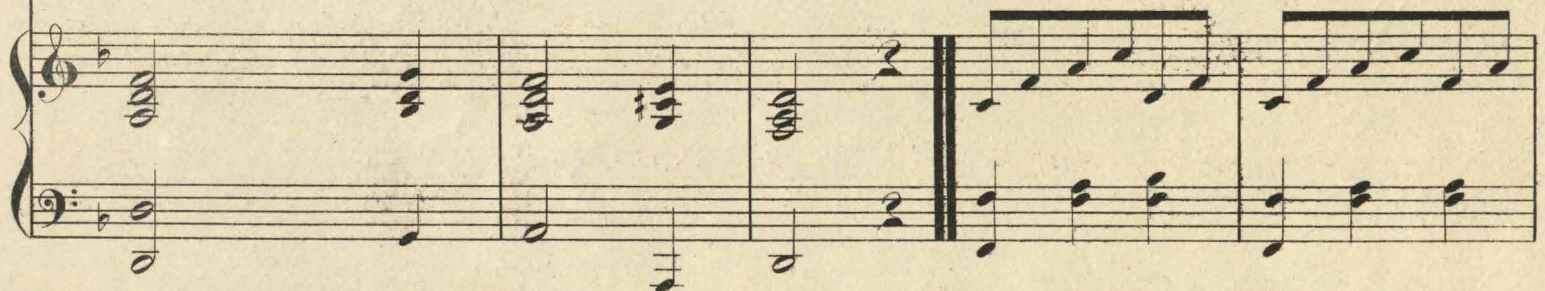
gva

Och går jag en al-ton i grön skan-de dal jag glöm mer vid

sor lan de bär ken hvart grät. Blund ska-gar och sjö-ar och

da-lar och fjält der som nar jag lyck lig der vak nar jag sällt.

gva Fine.

